

Dokument zasedanja

6.2.2013

B7-0056/2013 }
B7-0069/2013 }
B7-0071/2013 }
B7-0074/2013 }
B7-0075/2013 }
B7-0076/2013 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

v skladu s členoma 122(5) in 110(4) Poslovnika,

ki nadomesti predloge resolucij naslednjih skupin:

Verts/ALE (B7-0056/2013)
ECR (B7-0069/2013)
S&D (B7-0071/2013)
PPE (B7-0074/2013)
ALDE (B7-0075/2013)
GUE/NGL (B7-0076/2013)

o nedavnih napadih na zdravstveno osebje v Pakistanu
(2013/2537(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Thomas Mann, Elmar Brok,
Cristian Dan Preda, Bernd Posselt, Filip Kaczmarek, Roberta Angelilli,
Mario Mauro, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Zuzana Roithová,
Monica Luisa Macovei, Sari Essayah, Giovanni La Via, Philippe Boulland,
Jean Roatta, Tunne Kelam, Marija Gabriel (Mariya Gabriel), Elena Băsescu,
Tadeusz Zwiefka, Petri Sarvamaa, Eduard Kukan, Jarosław Leszek Wałęsa,
Anna Záborská, Bogusław Sonik**

v imenu skupine PPE

**Véronique De Keyser, Ana Gomes, Richard Howitt, Pino Arlacchi,
Mitro Repo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Joanna Senyszyn,**

RC\926561SL.doc

PE503.576v01-00 }
PE503.590v01-00 }
PE503.592v01-00 }
PE503.595v01-00 }
PE503.596v01-00 }
PE503.597v01-00 } RC1

Liisa Jaakonsaari

v imenu skupine S&D

Phil Bennion, Leonidas Donskis, Marietje Schaake, Louis Michel,

Sarah Ludford, Alexander grof Lambsdorfski, Angelika Werthmann,

Kristiina Ojuland, Marielle de Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells,

Robert Rochefort, Johannes Cornelis van Baalen, Sonia Alfano,

Hannu Takkula, Edward McMillan-Scott, Izaskun Bilbao Barandica

v imenu skupine ALDE

Jean Lambert, Barbara Lochbihler, Nicole Kiil-Nielsen, Rui Tavares,

Raül Romeva i Rueda

v imenu skupine Verts/ALE

Charles Tannock, Sajjad Karim, Valdemar Tomaševski, Ryszard Czarnecki,

Paweł Robert Kowal

v imenu skupine ECR

Helmut Scholz, Marie-Christine Vergiat

v imenu skupine GUE/NGL

Resolucija Evropskega parlamenta o nedavnih napadih na zdravstveno osebje v Pakistanu (2013/2537(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Pakistanu,
  - ob upoštevanju izjave Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) in Sklada Združenih narodov za otroke (UNICEF) z dne 18. decembra 2012,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Poseben prostor za otroke v zunanjem delovanju EU“ (COM(2008)0055),
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. aprila 2012 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu in politike Evropske unije na tem področju, vključno s posledicami za strateško politiko EU na področju človekovih pravic¹,
  - ob upoštevanju petletnega načrta za sodelovanje med EU in Pakistanom iz marca 2012, v katerem so določene prednostne naloge, kot je dobro upravljanje, sodelovanje na področju krepitve vloge žensk in dialog o človekovih pravicah,
  - ob upoštevanju sklepov Sveta o Pakistanu z dne 25. junija 2012, v katerem so ponovljena pričakovanja EU v zvezi s spodbujanjem in spoštovanjem človekovih pravic,
  - ob upoštevanju pakistanskega nacionalnega programa za odpravo otroške paralize, ki se je začel leta 1994,
  - ob upoštevanju pobude WHO za odpravo otroške paralize v svetu in novega strateškega načrta WHO za dokončno odpravo otroške paralize (2013-2018),
  - ob upoštevanju Evropskega soglasja o humanitarni pomoči,
  - ob upoštevanju členov 122(5) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker je glede na navedbe WHO Pakistan ena od zadnjih treh držav, v kateri je otroška paraliza še vedno endemična in je bilo z njo v letu 2011 okuženih 198 ljudi; ker naj bi po navedbah WHO neuspešna zaustavitev širjenja okužbe z otroško paralizjo pomenila resno tveganje za zdravje ljudi v regiji in izven nje, saj gre za zelo nalezljivo bolezen;
- B. ker je bilo 1. januarja 2013 na poti domov iz centra skupnosti ustreljenih šest oseb, ki nudijo zdravstveno pomoč, in en zdravnik, ki so se vračali domov iz centra skupnosti, v katerem jih je zaposlila nevladna organizacija v severno-zahodni regiji Swabi, približno 75 km (45 milj) severovzhodno od glavnega mesta Islamabad;
- C. ker je bilo od 17. do 19. decembra 2012 v Karačiju in Pešavarju ustreljenih devet

---

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0126.
RC\926561SL.doc

PE503.576v01-00 }
PE503.590v01-00 }
PE503.592v01-00 }
PE503.595v01-00 }
PE503.596v01-00 }
PE503.597v01-00 } RC1

zdravstvenih delavcev, od katerih je bilo šest žensk, ki so sodelovali pri kampanji za odpravo otroške paralize;

- D. ker je bil 29. januarja 2013 blizu mesta Swabi ubit policist, ki je zagotavljal varnost tima, ki je pod zaščito Združenih narodov opravljala cepljenja proti otroški paralizi, in ker sta bila 31. januarja 2013 v severozahodnem Pakistanu zaradi eksplozije mine ubita dva delavca, ki sta opravljala cepljenja proti otroški paralizi, čeprav ni povsem jasno, ali gre za ciljno načrtovan napad;
- E. ker sta bila v napadu julija 2012 ranjena zdravnik WHO iz Gane in njegov voznik, ki sta sodelovala v boju proti otroški paralizi v Karačiju;
- F. ker se domneva, da so vsi ti napadi povezani s kampanjami za cepljenje pakistanskih otrok proti otroški paralizi;
- G. ker sta WHO in UNICEF zaradi nedavnih ubojev začasno zaustavila kampanje proti otroški paralizi v državi; ker so tudi pakistanska vlada ter provinci Sindh in Khajber začasno zaustavile kampanje za cepljenje zaradi pomislekov glede varnosti zdravstvenega osebja;
- H. ker je pakistanska vlada otroško paralizo razglasila za vprašanje, ki je izrednega nacionalnega pomena, ter organizira kampanje za cepljenje proti otroški paralizi, da bi odpravila bolezen znotraj svojih meja; ker to kampanjo v mednarodnem merilu podpirajo WHO, UNICEF in drugi ter je del pobude za odpravo otroške paralize v svetu; ker je cilj kampanje cepiti 33 milijonov otrok s pomočjo 700.000 zdravstvenih delavcev, predvsem ženskega spola, ki opravljajo cepljenja po vsej državi;
- I. ker zdravstveni sektor v Pakistanu prejema samo 0,3 % letnega proračuna, tako na zvezni ravni kot tudi na ravni provinc;
- J. ker se večina napadov na zdravstvene delavce zgodi na severozahodnih območjih blizu vojaških oporišč, ki so domnevno povezana s talibani;
- K. ker takšni napadi otroke v Pakistanu prikrajšajo za njihovo pravico do osnovnih zdravstvenih posegov, ki jim lahko rešijo življenje, ter jih izpostavljajo nevarnosti, da se okužijo z boleznijo, ki povzroča invalidnost do konca življenja;
- L. ker se zdi, da je razlog za nedavne napade nasprotovanje kampanjam cepljenja med skupinami islamskih skrajnežev, ki trdijo, da je namen cepljenja sterilizacija muslimanskih otrok;
- M. ker so talibani, da bi opravičili svoje zločine, kot izgovor navedli dejstvo, da so v preteklosti tuje obveščevalne agencije v Pakistanu lokalne time za cepljenje uporabljale za zbiranje informacij;
- N. ker so učitelji in zdravstveni delavci vedno bolj tarča skupin islamskih skrajnežev, kot sta Tehrik-i-Taliban in Džundalah, ki nasprotujeta prizadevanjem za odpravo otroške paralize v Pakistanu, ker menita, da gre za spodbujanje tujega, liberalnega programa;

RC\926561SL.doc

PE503.576v01-00 }
PE503.590v01-00 }
PE503.592v01-00 }
PE503.595v01-00 }
PE503.596v01-00 }
PE503.597v01-00 } RC1

- O. ker smrtonosni napadi vedno bolj ogrožajo varnost delavcev, ki v Pakistanu nudijo zdravstveno pomoč; ker je Pakistan glede na poročilo varnostne podatkovne baze humanitarnih delavcev za leto 2012 ena od petih najbolj nevarnih držav za humanitarne delavce;
- P. ker imajo nevladne organizacije in humanitarni delavci ključno vlogo na številnih območjih in provincah Pakistana, zlasti na plemenskih območjih, kjer vlada ni zmožna zagotoviti storitev, kot so klinike in šole;
- Q. ker so žrtve napadov na zdravstveno osebje najpogosteje ženske, kar se ujema s talibansko vojaško rutino, da napadajo zaposlene ženskega spola, kar nosi sporočilo, da naj ženske ne bi delale izven doma;
1. izrecno obsoja večkratne uboje in napade na zdravstveno osebje in njihove varnostnike, ki so se zgodili v preteklih mesecih; poudarja, da ti napadi preprečujejo, da bi bil najbolj ranljivi del pakistanskega prebivalstva, zlasti otroci, deležen osnovnih posegov, ki lahko rešijo življenje;
  2. izraža svoje sožalje družinam žrtev;
  3. pozdravlja množično obsodbo napadov s strani pakistanske vlade in civilne družbe v Pakistanu;
  4. poziva pakistansko vlado, naj kaznuje tiste, ki so odgovorni za napade v zadnjih mesecih;
  5. izraža svoje občudovanje za pogum in odločnost zdravstvenih delavcev, med katerimi je veliko žensk in ki kljub veliki nevarnosti nesebično pomagajo pri odpravljanju otroške paralize ter nudijo zdravstvene storitve otrokom v Pakistanu;
  6. poudarja, da morajo humanitarni delavci imeti možnost delovati v varnem okolju; je še naprej zaskrbljen nad tem, da skrajneži mednarodne humanitarne delavce vedno bolj povezujejo z zahodnimi obveščevalnimi agenti in vojaškimi silami;
  7. poudarja, da prekinitev izvajanja programa cepljenja proti otroški paralizi v bližnji prihodnosti resno ogroža svetovna prizadevanja za trajno odpravo te bolezni;
  8. pozdravlja nacionalni akcijski načrt za odpravo otroške paralize, ki ga je pripravila pakistanska vlada v letu 2012, ter poudarja pomen njegovega uspešnega nadaljevanja, da se prepreči povečanje števila okužb; ugotavlja, da je od začetka zadnje kampanje cepljenja število okužb na zgodovinsko najnižji ravni;
  9. pozdravlja zavezo, ki so jo izrazili WHO in druge mednarodne organizacije, da bodo še naprej podpirali pakistansko vlado ter njene državljane pri njihovih prizadevanjih za odpravo otroške paralize in drugih bolezni v državi;
  10. poziva Evropsko komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj preučita sodelovanje z WHO pri podpori programa zdravstvenih delavk, katerega namen je povečati dostop do

osnovnih preventivnih zdravstvenih storitev, zlasti na podeželju;

11. pozdravlja ukrepe, ki jih je pakistanska vlada že sprejela, da bi zagotovila varnost med zdravstvenimi kampanjami ter razvila novo strategijo za zaščito humanitarnih delavcev; vseeno poziva pakistansko vlado, naj znatno poveča varnostne ukrepe za humanitarne organizacije in njihove zaposlene;
12. poziva svetovne vlade, naj zagotovijo nevtralnost humanitarnega dela, saj lahko v nasprotnem primeru na deset tisoče ljudi ostane izpostavljen boleznim, tisti, ki zagotavljajo legitimne in bistvene zdravstvene storitve, pa se morajo soočiti z nevarnostjo;
13. je zelo zaskrbljen nad razmerami, s katerimi se srečujejo ženske v Pakistanu, zlasti ženske in dekleta, ki so v družbi aktivne in ki so žrtve groženj talibanov in drugih skupin skrajnežev;
14. spodbuja pakistansko vlado, naj uvede obsežno obveščevalno kampanjo, ki bo zagotovila več podpore kampanjam cepljenja in identifikacijo pakistanske družbe z njimi ter povečala raven zaupanja vanje; s tem v zvezi poziva pakistansko vlado, naj začne dialog z voditelji skupnosti, da se preuči vzroke za to težavo;
15. meni, da morajo mediji in civilna družba v Pakistanu v sodelovanju z mednarodnimi ter nevladnimi organizacijami, ki sodelujejo pri humanitarnih dejavnostih, pomagati osveščati o pomembni in neodvisni vlogi, ki jo imajo zdravstveni humanitarni delavci pri pomoči prebivalstvu;
16. ponavlja, da je Evropska unija pripravljena pomagati pri prihodnjih volitvah v Pakistanu, ki bodo ključne za njegovo demokratično prihodnost in stabilnost v regiji; ugotavlja, da Evropska unija v zvezi s tem še vedno ni prejela uradnega povabila od pakistanskih oblasti;
17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Evropski službi za zunanje delovanje, podpredsednici Evropske komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, Agenciji ZN za ženske, vladam in parlamentom držav članic, Svetu ZN za človekove pravice, UNICEFU, WHO ter vladi in parlamentu Pakistana.